

نویسنده: جان لیچنر سرگی ایدینوف «[John LechnerSergey Eledinov](#)»

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2024-04-11»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

اشتباه واشنگتن در مورد نیجر و روسیه

What Washington got wrong about Niger and Russia

حکومت نظامی حاکم اخیراً پس از نشستی که در آن مقامات آمریکایی نسبت به شراکت با مسکو هشدار دادند، از نیروهای آمریکایی خواست کشور را ترک کنند.

The ruling junta recently called on American troops to leave the country after a meeting where US officials warned against partnering with Moscow

در 17 مارس، شورای ملی نیجر برای حفاظت از وطن (CNSP) توافق نظامی خود با ایالات متحده را پس از بازدید مقامات ارشد ایالات متحده از پایتخت، نیامی، به حالت تعلیق درآورد. سخنگوی CNSP گفت این تصمیم پس از آن اتخاذ شد که هیئت آمریکایی به رژیم نظامی نسبت به شراکت با روسیه و ایران هشدار داد.

نیجر که میزبان حدود 1000 سرباز آمریکایی و یک پایگاه هواپیماهای بدون سرنشین است، شریک مهمی در عملیات ضد تروریستی واشنگتن در منطقه بوده است. اما روابط

از ژوئیه 2023، زمانی که گارد ریاست جمهوری نیجر محمد بوزوم منتخب دموکراتیک را برکنار کرد و ژنرال عبدالها مان چپانی را به قدرت رساند، به طور قابل توجهی بدتر شده است.

نفوذ روسیه در گفتمان غربی در ساحل گسترده است و اکنون سیاست و تصمیم گیری ایالات متحده را در مناطقی مانند نیجر به اطلاع می رساند. این اشتباه است. تمرکز بیش از حد بر روسیه، مقیاس و دامنه حضور مسکو را به درستی درک نمی کند. مهمتر از آن، الگوهای طولانی مدت حکومت را نادیده می گیرد و نقش آفریقایی ها را در جنبش های نوظهور حامی حاکمیت و بلوک های سیاسی انکار می کند. نه ایالات متحده و نه روسیه در موقعیتی نیستند که آفریقایی ها را مجبور به انتخاب طرف کنند، تلاش برای انجام این کار تنها به سرزنش منجر می شود.

دولت های آفریقایی به دنبال ایجاد توازن بین قدرت های خارجی هستند و در عین حال توانایی همکاری با هر یک را حفظ می کنند. از نظر تاریخی، نخبگان محلی از این روابط اغلب نا برابر با دولت های قدرتمند برای ارتقای موقعیت داخلی خود استفاده می کنند. در آفریقای فرانسوی زبان، روابط دنج بین مقامات فرانسوی، شرکت ها و خودکامگان آفریقایی به نام *Françafrique* شناخته شد. با این حال، نیجر در میان همتایان خود تا حدودی استثنا شده بود، زمانی که روابط نظامی نزدیک با ایالات متحده را دنبال کرد.

در سال های اخیر موجی از احساسات ضد فرانسوی به **ساحل** رسیده است. رژیم های نظامی که به دنبال مشروعیت سیاسی هستند به دامن زدن به احساسات ضد فرانسوی کمک کرده اند، اما آن را کنترل نمی کنند. حمایت از پاریس از نظر سیاسی مسموم است. بیرون راندن ارتش فرانسه از نیجر برای بقای CNSP ضروری بود.

نه ایالات متحده و نه روسیه سیاستی برای پرداختن به پیامدهای انسانی، اقتصادی و امنیتی خروج فرانسه از ساحل ندارند، که تا حدی تمرکز بر روایت های ایدئولوژیک را توضیح می دهد. روسیه بدون استراتژی مشخص به رویدادهای میدانی پاسخ فرصت طلبانه می دهد. و در حالی که مسکو اخیراً از موفقیت بیشتری نسبت به آمریکا در صدور امنیت به آفریقا برخوردار بوده است، اما فاقد تجربه و توانایی قابل مقایسه در زمینه بشردوستانه است. یک کارشناس امنیتی روسیه در منطقه می گوید: «ما همه چیز را از طریق سپاه آفریقا درک می کنیم. ما می توانیم آن را تقویت کنیم، گسترش دهیم، آن را تغییر مسیر دهیم. اکنون برخی از جنبه های قدرت نرم وجود دارد، ما تریوشکاهها و بالالایکاهای شما. اما اکنون باید کارهای جدی انجام دهیم و این به زمان، پول و افراد زیادی نیاز دارد.»

اگرچه واشنگتن از نظر تاریخی اولویت های سیاستی در آفریقای فرانسوی زبان را به فرانسه واگذار کرد، احساسات ضد فرانسوی به احساسات ضد آمریکایی در نیجر منتقل نشد. روابط نزدیک نظامی و رهبری در زمینه بشردوستانه همچنان اهمیت داشت.

به نظر می‌رسد که سفر هیئت ایالات متحده به نیامی در ماه مارس - به رهبری دستیار وزیر امور خارجه در امور آفریقا، و ژنرال مایکل لنگلی، فرمانده AFRICOM - خسارت قابل توجهی به بار آورد. الکس ترستون، کارشناس ساحل خاطر نشان کرد که اعلام یکجانبه گزارش شده از سفر هیئت آمریکایی و رتبه نسبتاً پایین مقامات بازدیدکننده ممکن است نقش داشته باشد.

به نظر می‌رسد موضوع مذاکرات - چرخش نیجر به روسیه و ایران - به همان اندازه توهین آمیز بوده است. از قضا، تلاش هیئت ایالات متحده برای مقابله با نفوذ روسیه در نیجر، CNSP را بیشتر به دنبال روابط با روسیه سوق داده است.

تمرکز ایالات متحده بر روسیه این واقعیت را نادیده می‌گیرد که آفریقای ها، نه روس ها یا آمریکایی ها، باعث ایجاد تغییرات سیاسی عمده در ساحل می شوند. به عنوان مثال، تشکیل اتحاد کشورهای ساحلی (AES)، پروژه ای بود که توسط مالی، بوركینافاسو و نیجر آغاز شد تا در درجه اول با تهدید نظامی یک بلوک منطقه ای، ECOWAS مقابله کند. اینکه روسیه از این توسعه استقبال کرد به این معنی نیست که مسکو از آن الهام گرفته است.

در واقع، سرنگونی بوزوم در مسکو به همان اندازه که در واشنگتن غیرمنتظره بود. یک دیپلمات روسی در منطقه اعتراف کرد: «کودتا یک غافلگیر کننده بدون هیچ مزیت آشکار بود». رسانه های غربی هنوز هم به سرعت دست روسیه را معرفی می کردند. ضمناً این باور وجود داشت که نفوذ روسیه در بی ثباتی رشد می کند و می تواند به آن سوی مرزها سرایت کند.

با این حال، چنین استعاره هایی نمی‌توانند عنصر اصلی سیاست را توضیح دهند: روابط شخصی. ورود روسیه به مالی محصول جنگ اطلاعاتی نبود - بلکه نتیجه همکاری مستشاران روسی در مالی و افسران نظامی مالی بود که در روسیه آموزش دیده بودند و تاریخچه آن به دوران شوروی باز می‌گردد. مردم مالی، نه روس‌ها، راه را از نظر سیاسی باز کردند و برای تضمین خرید اتحادیه‌های کارگری و دیگر دلایان قدرت در باماگو تلاش کردند.

در نیجر همسایه تاریخ مشابهی وجود ندارد. ایالات متحده انحصار روابط با افسران نیجر را در اختیار دارد. مسکو در نیامی سفارت ندارد. دیپلمات‌ها و مقامات امنیتی روسیه به دلیل نداشتن ارتباطات قوی و اثبات شده احساس می‌کنند که مطالعه خوبی در باره حکومت نظامی ندارند. علاوه بر این، مقامات روسی میزان کمی از روحیه در ارتش نیجریه گسترده تر دارند. یک افسر بلند پایه ارتش نیجریه می‌افزاید: «فشار برای قطع رابطه با ایالات متحده، از داخل می‌آید نه روسیه»

CNSP با احساس احتیاط هر دو طرف، تلاش کرده است تا توجه کرملین را جلب کند، اما تاکنون ناموفق بوده است. هنگامی که یک هیئت CNSP در ژانویه از مسکو بازدید کرد، نتوانستند با ولادیمیر پوتین یا حتی وزیر امور خارجه سرگئی لاوروف ملاقات کنند. با این حال، نیامی یکی از اولین کشورهای پوتین را در انتخابات تبریک گفت.

حماسه نیجر منعکس کننده یک مرحله گذرا و عجیب بین "جنگ علیه تروریسم" و "رقابت قدرت بزرگ" و اشنگتن است، رقابت استراتژیک بین ایالات متحده چین و روسیه، که در آن دشمنان ژئوپلیتیکی خود را در یک طرف مقابل القاعده می بینند. و گروه های مسلح وابسته به داعش.

کرملین مداخله خود در ساحل را در چارچوب ضد تروریسم می بیند و چارچوب می دهد - واقعیتی که احتمالاً پس از حملات تروریستی اخیر در مسکو ادامه خواهد یافت. این امر به مراتب بهتر از رقابت ژئوپلیتیکی در مورد رهبران ساحلی طنین انداز می شود. "اگر ایالات متحده در مبارزه با تروریست ها شرکت نمی کند، پس چرا آنها اینجا هستند؟" افسر نیجریه ای پرسید. برای ردیابی و مهار روس ها؟ این کار آنها نیست. ما به آمریکا احترام می گذاریم، به کمک آنها نیاز داریم. اما این بدان معنا نیست که ما آماده گوش دادن به سرزنش ها و اتهامات افراد نالایق هستیم.

اکنون مدتی از سفر هیئت آمریکایی و محکوم کردن توافق نظامی نیجر با ایالات متحده می گذرد و به نظر می رسد که تنش اولیه از بیانیه قاطعانه مقامات نیجریه فروکش کرده است. هنوز این احتمال وجود دارد که این محکومیت یک تاکتیک قوی برای وادار کردن و اشنگتن به گفتگو باشد.

در همان زمان، AES به جمع آوری بخار ادامه می دهد و چاد اکنون برای پیوستن به آن ابراز علاقه کرده است. نیجر بخشی جدایی ناپذیر از این اتحاد جدید است و در مقایسه با مالی و بورکینافاسو به ایالات متحده و روسیه دورتر است.

اگر ایالات متحده پای خود را در اتحاد از دست بدهد، که بسیار ممکن است، این نتیجه تلاش برای وادار کردن آفریقایی ها به انتخاب طرف خواهد بود. در درازمدت، اگر آمریکا و روسیه بخواهند به مبارزه با ستیزه جویان اسلام گرا در ساحل ادامه دهند، باید راهی بیابند، در صورت عدم همکاری، حداقل درگیری را رفع کرده و برای حضور یکدیگر تطبیق دهند. در غیر این صورت، هر دو خود را در بیرون و به داخل خواهند یافت

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

. جان لچنر

جان آ. لچنر نویسنده و محقق است که بر سیاست روسیه، ترکیه و کشورهای آفریقایی

تمرکز دارد و تمرکز ویژه ای بر درگیری در جمهوری آفریقای مرکزی دارد. انتظار می رود کتاب درسی او، چینی مبتدی، در ماه مه 2024 (هیپوکرن) منتشر شود و تاریخچه او از گروه واگنر

جان آ. لچنر

----- با تقدیم احترامات «13-04-2024»